

Partnerstwo szkół, czy adopcja szkoły

„Każdego pensa, którego odłożyłeś na pomoc dla Tanzanii, wydaj w Wielkiej Brytanii wyjaśniając ludziom realia i przyczyny ubóstwa”

Juliusz Nyerere, pierwszy prezydent Tanzanii

„Pozwólmy sobie podzielić się tym, kim jesteśmy, zanim podzielimy się tym, co mamy”

Sithembiso Nyoni, Zimbabwe

Obrazy krajów Południa, które znamy z polskich mediów, sprawiają, że dysproporcje w dostępie do zasobów są często jedną z pierwszych różnic, które rzucają nam się w oczy we wzajemnych kontaktach szkół. Dlatego zazwyczaj czujemy współczucie i, w pierwszym odruchu, często rodzi się w nas potrzeba niesienia pomocy. Podobnie może być po przeciwnej stronie – szkoła partnerska może oczekiwać finansowego lub rzeczowego wsparcia od placówki z Polski. Zanim jednak zdecydujemy się na podjęcie takiego działania, warto zadać sobie pytanie o jego wpływ na nasze partnerstwo.

Czy zbieranie pieniędzy dla szkoły w Tanzanii pomoże naszym uczniom i uczennicom zrozumieć realia życia swoich koleżanek i kolegów ze szkoły partnerskiej?

Odpowiedzi na pytanie o sens pomagania w partnerstwie szukajmy wspólnie ze szkołą partnerską, posługując się celami i zasadami, które wyznaczyliśmy dla współpracy. Jeżeli cele partnerstwa zorientowane są na edukację, na przykład na zwiększenie efektywności i jakości pracy naszej szkoły oraz na zmianę postaw uczniów, to sukces

w ich osiągnięciu jest zależny od respektowania podstawowych zasad partnerstwa – równości i wzajemności.

Finansowa lub rzeczowa pomoc drugiej szkole może:

- ▶ odwrócić naszą uwagę od celów edukacyjnych i przesunąć akcent na działania dobroczynne
- ▶ wzmacniać stereotypowy podział na „bogaty” i „biedny”, promując współczucie zamiast empatii
- ▶ sprzyjać przyjęciu roli aktywnego i biernego partnera (tego, który daje i tego, który otrzymuje)
- ▶ pokazywać, że rozwiązaniem problemów są pieniądze, a nie zmiana własnych postaw oraz podejmowanych decyzji, czy refleksja nad ich konsekwencjami
- ▶ trwale uzależniać drugą szkołę od naszej dobroczynności.

CZYM INNYM JEST ZBIERANIE ŚRODKÓW NA UTRZYMANIE PARTNERA, A CZYM INNYM ZBIERANIE NA UTRZYMANIE PARTNERSTWA.

Każda współpraca partnerska wymaga od nas nakładów – czasu, pracy, środków finansowych. Koszty te trzeba jakoś pokryć.

Można oczekiwać, że wysyłanie do szkoły partnerskiej pieniędzy lub darów rzeczowych będzie miało poważny, w dużej mierze negatywny wpływ, na jakość partnerstwa. Inaczej jest w przypadku wspólnego zbierania środków na pokrycie kosztów współpracy partnerskiej. Jednoczesne działania w tym zakresie, prowadzone równoległe przez

uczniów z obu szkół mogą być świetnym uzupełnieniem współpracy o charakterze edukacyjnym.

Warto wziąć pod uwagę:

- ▶ zasoby potrzebne do utrzymania partnerstwa to nie tylko pieniądze, ale też czas i zasoby rzeczowe,
- ▶ uznajmy, że każdy gwarantuje te zasoby, do których ma łatwiejszy dostęp i nie wpadamy w pułapkę przeceniania wartości pieniędzy i deprecjonowania zasobów niematerialnych,
- ▶ powodzenie partnerstwa zależy bardziej od zaangażowania obu partnerów – motywacji, czasu, otwartości i gotowości do kompromisu, a nie tylko od dostępności zasobów finansowych,
- ▶ łatwiej pomagać przyjacielom, niż osobom, które właśnie poznaliśmy, podobnie jest ze szkołami: o pomocy materialnej łatwiej rozmawiać partnerom wtedy, kiedy odnieśliśmy już wspólne sukcesy edukacyjne i nasze relacje są bliższe.

[pytanie]

Co jest głównym celem naszego partnerstwa – edukacja czy pomoc?

W jaki sposób pomoc charytatywna może wpłynąć na planowane przez nas działania edukacyjne?